

ת"פ 18368/09/15 - מדינת ישראל נגד זהרה יצחק

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 18368-09-15 מדינת ישראל נ' יצחק

בפני כב' השופטת נועה חקלאי

מדינת ישראל

נגד

זהרה יצחק

המאשימה

הנאשמת

הכרעת דין

רקע

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של תקיפה בניגוד לסעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.
2. הנאשמת כפרה במיוחס לה. טענה שלא ירקה, יכול להיות שעשתה תנועה של יריקה, אך לא ירקה על המתלוננת ולא נגעה בה. הנאשמת טענה כי היא "מדברת עם הידיים", אך לא דחפה.
3. מטעם המאשימה העידו המתלוננת (ע"ת 1), הגברת סברינה אלון לוי (ע"ת 2), שעבדה אותה עת כקופאית בחנות, השוטר דוד אלסרי (ע"ת 3) שגבה את הודעת הנאשמת (ת/1) והשוטר אלכסיי גורדייב (ע"ת 4) שכתב דוח פעולה. כמו כן הוגש דיסק ובו סרטון המתעד את הארוע (ת/2).
- מטעם ההגנה העידה הנאשמת והוגש מזכרו של השוטר לירון אלחרר (נ/1).
4. ב"כ המאשימה בסיכומיה ביקשה להרשיע הנאשמת. לדבריה רואים בסרטון את היריקה ואת חילופי הידיים. לדבריה המתלוננת העידה על הדברים וגם העדה לוי העידה שראתה את תוצרי היריקה על חולצתה של המתלוננת, והביאה לה מגבון על מנת שתנגב את הרוק. לדבריה הנאשמת מודה שעשתה תנועת יריקה ("פו"), ויש להעדיף את גרסת עדות התביעה כי לתנועת ה"פו" היו תוצרים. גרסת הנאשמת כאילו פעלה מתוך הגנה עצמת לא עלתה בעדות במשטרה.
5. ב"כ הנאשמת בסיכומיה ביקשה לזכות הנאשמת. לדבריה המתלוננת לא העידה על דחיפות וגם בסרטון לא רואים דחיפה. בעניין היריקה הפנתה ב"כ הנאשמת לבג"צ 6486/11 **שגיארט האוז נ' היועץ המשפטי לממשלה**. טענה שתנועת היריקה נעשתה בסערת רגשות, לאחר שהנאשמת הושפלה על ידי המתלוננת, לאחר שהמתלוננת סילקה אותה מהחנות וקיללה אותה. טענה שעשתה תנועת יריקה אך לא ירקה. טענה שמדובר בזוטי דברים. ב"כ הנאשמת הצביעה על מחדלי חקירה.

דין והכרעה

הסרטון המתעד את ביצוע העבירות

6. עיקרו של הארוע בתיק שלפני תועד בזמן אמת במצלמת אבטחה של הקניון. רואים בבירור את הנאשמת מתקרבת אל עבר היציאה מחנות הניו פארם, ובטרם יוצאת מהחנות, מסתובבת לאחור, מושיטה יד בתנועת דחיפה אל עבר כתפה של המתלוננת, מסתובבת בחזרה, ממשיכה בהליכה, יוצאת מהחנות, מיד שוב מסתובבת ומבצעת תנועת יריקה אל עבר המתלוננת. לא ניתן להבחין בסרטון אם אכן יצא רוק מפיה של הנאשמת ואם הרוק פגע במתלוננת.

הויכוח שקדם לתקיפה

7. הרקע לאירוע: הנאשמת, כך לדבריה, רכשה כחודשיים קודם לכן מוצרים בחנות הניו פארם (עוד בתקופה שהמתלוננת כלל לא עבדה במקום), לדבריה חויבה חיוב עודף, חזרה מספר פעמים קודם לכן אל החנות כדי לקבל זיכוי, השאירה את חשבונית הקניה אצל המוכרת ולמרות שהובטח לה כי פנייתה תטופל, פנייתה לא טופלה. אין מחלוקת כי כל ההתנהלות הזו עליה העידה הנאשמת, לא היתה אל מול המתלוננת, וכי המתלוננת לא ידעה על כך דבר (עמ' 26 ש' 26).

8. המפגש הראשון עם המתלוננת היה ביום האירוע הנוכחי. היה דין ודברים בין הנאשמת למתלוננת בסמוך לפני התקיפה.

9. ע"ת 2, הגב' לוי העידה שהנאשמת שוחחה בטלפון, ואמרה לבן שיחה "שהבחורה המטומטמת ביקשה לחכות. חגית ניגשה אליה וביקשה לא לדבר בצורה כזאת ושתחכה כמה דקות..." (עמ' 14 ש' 24).

"הלקוחה התחילה לצעוק על חגית ואמרה שזה לא נכון שכן גבו ממנה כסף. הלקוחה התחילה לדבר בצורה לא מכובדת, חגית ביקשה שתצא מהחנות, היא לא רצתה, חגית יצאה מהחנות וביקשה שתצא אחריה" (עמ' 14 ש' 27, עמ' 15 ש' 1). בהמשך: "אני חושבת שחגית יצאה והלקוחה אחריה, אולי זה הפוך, זה סיפור לפני שנתיים וחצי, אולי אני לא זוכרת" (עמ' 17 ש' 27-28).

10. המתלוננת העידה:

"זה לא התחיל כויכוח ביני לבינה. תוך שהיא ממתינה שיוציאו לה את החשבונית היא קיבלה טלפון, אם זכרוני לא מטעני שיחה עם הבת שלה כשהיא מספרת לה השירות כשעוד לא התחלתי לתת לה שירות. בשלב הזה התחיל הויכוח... היא הפרה את המהלך התקין של החנות. לקוחות הסתכלו." (עמ' 8 ש' 12-8).

11. גרסתה של הנאשמת היתה מיתממת בעניין זה. היא הציגה את הדברים כאילו סילוקה מן החנות היה על לא עוול בכפה.

כך לדבריה:

"שאלתי אותה, סליחה את מנהלת, היא הסתכלה עלי עצבנית, אמרתי לה סליחה קניתי לפני כחודשים... אני מבקשת את הקבלה שלי... היא הסתכלה עלי מי את חושבת את עצמך, תסתלקי מהחנות.... העליבה אותי ליד אנשים, יצאתי מהחנות בכלל יצאתי מהדלת, היא הולכת אחריי מה את רוצה ממני? לא הבנתי מה היא רוצה. לא קיבלתי קבלה ולא חשבונית אמרתי לה עופי ממני, היא התחילה לצעוק, לקלל אותי..." (עמ' 24 ש' 15-24).

"ש. כשפנית אליה מה אמרת לה? ת. ביקשתי את הקבלה שלי. אין קבלה אין כלום. היא הסתכלה עליי כי ככה חוצפנית והיא יודעת. ש. יכול להיות שצעקת ולא דיברת יפה? לא יכול להיות" (עמ' 27 ש' 6-7).

12. אלא שבהמשך עדותה, הודתה הנאשמת כי פנתה בצורה לא מכבדת אל המתלוננת.

כך לעדותה שלה:

"ש. מה את קיללת אותה? ת. אני אגיד לך מה אמרתי לה? לא נעים. ש. תגידי ת. היא כעסה שאולי אמרתי לה ראית את עצמך במראה? חבל שאמרתי את זה. איך היא התעצבנה עלי, זה היה בפנים בהתחלה, עשן יצא לה ככה." (עמ' 25 ש' 23-27).

"לא קיללתי אותה, אמרתי לה ראית את הפרצוף שלך במראה. אמרתי את זה כי אני רוצה ללכת וצריכה את הקבלה." (עמ' 27 ש' 14-15).

13. עדותה זו של הנאשמת מחזקת את גרסת עדות התביעה כי הנאשמת התבקשה לצאת מהחנות בשל התנהלותה, לאחר שהתייחסה בצורה לא מכבדת אל המתלוננת.

הדחיפה והיריקה:

14. כך העידה המתלוננת:

"בקשתי שתחכה לי מחוץ לסניף כדי שאאתר את החשבונית. בשלב הזה הגברת תקפה אותי, ירקה עלי... אני לא מדברת על הגועל אבל יש תחושת השפלה מאוד גדולה..." (עמ' 5 ש' 17-18).

"ת. הדחיפה היתה מפה (מצביעה על כתף ימין) וממש במקביל באותן שניות באה יריקה מכל הלב, אבל מכל הלב. באותו יום קניתי חולצה, לא אשכח את חבילת המגבונים שהביאו לי. ש. היריקה פגעה בך בצורה כלשהי? ת. פגעה לי בפנים. מיד הביאו לי מגבונים..." (עמ' 6 ש' 1-5).... "אני הרגשתי שאמא שלי יורקת עלי ואז התחילה שרשרת קללות של בת זונה, מסריחה, כאלה. כמו יריקה במלים" (עמ' 6 ש' 16-17). "ירקה עלי פיזית עם רוק נוזל על הפרצוף" (עמ' 8 ש' 30).

15. כך העידה ע"ת 2, הגב' לוי:

"אני נשארתי בקופה ולא ראיתי מה עוד היה בחוץ, מה שכן, ראיתי שחגית חזרה וביקשה מגבון כדי לנגב כי היא ירקה עליה..." (עמ' 15 ש' 1-3).

"אחרי שהיא ירקה עליה? ביקשה ממני מגבון, מסרתי לה ואז היא הלכה לקנות חולצה..." (עמ' 15 ש' 18).

"ש. ...חגית חזרה וביקשה מגבון. אחד? ת. מאיפה אני יודעת? אולי את כל החבילה. היא ביקשה מגבון. ש. ראית רוק זולג לה על הפנים? ת. על החולצה. היא גם הלכה לקנות חולצה חדשה אחרי זה כדי להמשיך את היום שלה." (עמ' 18 ש' 7-11).

"ראיתי רוק על החולצה" (עמ' 18 ש' 17)

16. גרסת הנאשמת:

"לא דחפתי אותה. דיברתי איתה ככה (מדגימה עם הידיים) מי את? לא קיבלתי קבלה חשבונית כלום. יצאתי מהחנות למה את רודפת אחריי? תעזבי אותי בשקט. למה את רודפת אחרי לא הבנתי. אמרתי לה עופי עופי מהפרצוף שלי. מדגימה עם תנועת כף יד של נפנוף... לא ירקתי עליה, אני לא ילדה קטנה, עשיתי לה עופי מהפרצוף שלי..." (עמ' 25 ש' 12-21).

"לא נגעתי בה, סליחה שאני מדברת עם הידיים, יש לי בעיה. אני מורידה ציפורניים ולא שמה לק כי אני מדברת עם הידיים. שהייתי עובדת עם אנשים בעבודה אני משתדלת לשים את הידיים בכיסים בעבודה שאני עובדת" (עמ' 30 ש' 21-23).

17. לאחר ששמעתי את כל העדויות ועיינתי בסרטון (2/ת) מצאתי ליתן אמון בעדויותיהן של עדות התביעה. כאמור, המתלוננת תיארה את היריקה, את תחושת ההשפלה, את העלבון, את הגועל שחשה, את הצורך לנקות עצמה במגבון ולקנות מיד חולצה חדשה. גרסתה נתמכת בעדות ע"ת 2 הגב' לוי, אשר מציינת כי הביאה למתלוננת מגבון, הבחינה בתוצרי היריקה על חולצת המתלוננת וכי המתלוננת קנתה חולצה חדשה כדי שתוכל להשלים את יום העבודה.

הן הדחיפה והן היריקה מתועדות בסרטון (2/ת). ניתן להבחין בתנועת הדחיפה, בסמוך לפני שהנאשמת יוצאת מפתח החנות, היא מסתובבת לאחור מושיטה יד ודוחפת את המתלוננת. ניתן אף להבחין היטב בתנועת היריקה. התנועה המצולמת אינה תנועת "עופי עופי" כפי שמתארת הנאשמת ואף לו "פו" בלבד. אלא תנועת יריקה של ממש.

אמנם לא ניתן בסרטון להבחין ברוק, ובמקום בו פגע הרוק, אך לאור כל המתואר לעיל אני מעדיפה את גרסת עדות התביעה, לפיה היה רוק והוא פגע במתלוננת, על פני גרסתה של הנאשמת אשר מנסה לגמד את הארוע ולהרחיק עצמה מהאחריות לאירוע.

18. עדותה של הנאשמת לא זכתה לאמוני. כפי שפורט לעיל, לא מצאתי ליתן אמון לגרסתה באשר להתרחשות בתוך החנות בטרם התקיפה, בפרט לאחר שהיא עצמה הודתה בכך שאמרה למתלוננת דברים שלא היה לה נעים אף לחזור עליהם בבית המשפט, דברים שלדבריה גרמו למתלוננת להעלות "עשן". לא מצאתי אף ליתן אמון בעדותה כי לא דחפה ולא ירקה אלא דיברה עם הידיים ועשתה כלשונה "פו" בלבד, כאמור תנועת הדחיפה ותנועת היריקה תועדו בסרטון, והפעולות שביצעה המתלוננת (ניגוב במגבון ורכישת חולצה חדשה) מחזקות את עדותה שהרוק פגע בה. דברים שנתמכו בדברי ע"ת 2 הגב' לוי.

19. אין בידי לקבל את גרסת הנאשמת כי ירקה מתוך **הגנה עצמית**. עניין זה לא בא זכרו בחקירתה במשטרה, מה גם שכלל לא הותקפה ואף לא טענה כי הותקפה כך שלא קיימת הצדקה להגנה עצמית.

סילוקה של הנאשמת מהחנות, אף אם לשיטתה לא היה מוצדק ואף אם לשיטתה הושפלה, אינו יכול להוות הצדקה לתקיפה המתוארת. לא ליריקה ולא לדחיפה.

20. אינני מקבלת את טענת ההגנה כי מדובר **בזוטי דברים**. דחיפה ויריקה בפניו של אדם אינם זוטי דברים. אין מדובר ביריקה בפועל או בכוח שהתרחשה בנסיבות של סערת רגשות במסגרת הליכי גירושין קשים, כפי שהיה בעניין שנדון בבג"צ 6486/11 **שיגא רט האוז נ' היועץ המשפטי לממשלה**, אליו הפנתה ב"כ הנאשמת, שם אף עמדו שיקולים ראייתיים בבסיס ההחלטה שלא לפתוח בחקירה. בעניינו היריקה היתה תגובה אלימה

ומכוערת שהתרחשה על רקע עניין פעוט של אי שביעות רצון משירות אשר קיבלה בחנות.

מספר הערות לפני סיום.

21. לא נעלמה מעיני העובדה שקצין הבטחון לא נחקר למרות שהמתלוננת עצמה חזרה מספר פעמים בעדותה בבית המשפט כי הוא ראה את ההתרחשות (עמ' 6 ש' 5, 12). (עמ' 12 ש' 21-23).

לא נעלם מעיני מזכרו של השוטר לאחר לירון (נ/1) שם נרשם כי הקב"ט מסר לשוטר שהמתלוננת קיללה את הנאשמת. המתלוננת הכחישה שקיללה (עמ' 9 ש' 4-9). (ראו לעניין זה התייחסותה של העדה לוי שהעידה שהקב"ט אמר לה שהנאשמת היא זו שקיללה את המתלוננת ולא ההיפך - עמ' 17 ש' 9-10).

הגם שמן ראוי היה לחקור את קצין הבטחון, שהינו לכאורה עד ראיה לארוע, לא מצאתי כי העדרה של עדות זאת מצדיק זיכוי של הנאשמת.

די בראיות שהובאו כדי להוכיח מעבר לכל ספק שהנאשמת עברה את העבירות המיוחסות לה.

בית המשפט העליון קבע בע"פ 1826/14 **רווית דוד נ' מדינת ישראל**, כי אין במחדלי חקירה כשלעצמם כדי להביא לזיכוי של נאשם, אם הונחה תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו (ראו למשל: ע"פ 8447/11 **סולימאן נ' מדינת ישראל** (24.9.2012); ע"פ 6040/05 **אלנבארינ' מדינת ישראל** (9.8.2006); רע"פ 2132/11 **ארז נ' מדינת ישראל** (20.3.2011)).

ויוער, אילו סברה ההגנה כי קצין הביטחון תומך בגרסתה, יכולה היתה לזמנו כעד הגנה מטענה.

22. לא נעלם מעיני כי המתלוננת בחקירתה במשטרה לא טענה שהנאשמת דחפה אותה בכתפה (עמ' 8 ש' 27-28) ואף לא סיפרה על המגבונים (עמ' 13 ש' 14-15). אלא שהדחיפה מתועדת בסרטון והשימוש במגבונים נתמך בעדות של ע"ת 2 הגב' לוי, כך שלא מצאתי ליתן משקל רב להעדרם של נתונים אלו בחקירת המתלוננת במשטרה.

23. לא נעלם מעיני כי ע"ת 2 הגב' לוי העידה בבית המשפט כי המתלוננת יצאה ראשונה מהחנות והנאשמת אחריה, בעוד בחקירתה במשטרה העידה כי הנאשמת יצאה ראשונה מהחנות והמתלוננת אחריה (כפי שאכן עולה מהסרטון ת/2) העדה נתנה הסבר לסתירה זו, שאולי סדר היציאה מהחנות היה הפוך, חלפו שנתיים וחצי ואולי אינה זוכרת. (עמ' 17 ש' 27-28). לא מצאתי שיש בסתירה זו כדי לפגוע במידת האמון שנתתי לעדותה.

24. לא מצאתי להידרש להתרחשות שארעה אחרי התקיפה, האם הנאשמת התחמקה במכוון מהשוטרים שהגיע למקום, או שבתמימות עזבה את המקום. עניין זה אינו רלוונטי לשאלות שבמחלוקת.

סוף דבר

25. לאור כל האמור, לאחר שבחנתי את העדויות שנשמעו והראיות שהוגשו, ומאחר שעדותה של המתלוננת זכתה לאמוני, עדות שנתמכת בעדותה של הגב' לוי, אשר אף היא זכתה לאמוני, ובסרטון שתיעד את התקיפה, שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשמת ביצעה את העבירות שיוחסו לה בכתב האישום ועל כן אני מרשיעה אותה בעבירות שיוחסו לה בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ז אייר תשע"ז, 23/05/2017 במעמד
הנוכחים.